

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Familjens hemafton

Äldste Joaquim J. Moreira

Områdessjuttio

Eftersom jag älskar min familj har jag alltid strävat efter att vara ett exempel, att förklara, övertala, visa, be, fasta, leka, tillrättavisa och bli tillrättavisd, och även utfört frälsningens förrättningar för min familj, och så gott jag kan försökt följa vår Frälsare Jesu Kristi exempel i det sätt han har tjänat sina barn.

”Och vidare: Om det i Sion eller i någon av dess organiserade stavar finns föräldrar som har barn, och som inte lär dem att vid åtta års ålder förstå läran om omvändelse, tro på Kristus, den levande Gudens Son, och om dopet och den Helige Andens gåva genom handpåläggning, skall synden vila på föräldrarnas huvuden.”¹

Om vi följer ”vår Frälsares föredöme enligt det som han har befallt oss, skall det vara väl med [oss] på domens dag. Amen.”²

Jesu Kristus var ett exempel för oss i allting – i dopet, i att be och att döma, i visdom, i medlidande, i förlåtelse, i ödmjukhet, i nåd, i vänlighet och överbevisning.

Ett redskap vi har i kyrkan för att stärka, ena, göra upp planer och sätta mål, be, besvara doktrinära frågor och ha roligt tillsammans är familjens hemafton, där vi kan visa Jesu Kristi exempel.

Som det står i instituthandboken *Studera och undervisa om evangeliet*: ”Han älskade dem, bad för dem och betjänade dem ständigt. Han fann

möjligheter att vara tillsammans med dem och att uttrycka sin kärlek. Han kände till deras intressen, förhoppningar och önskningar och vad som hände i deras liv.

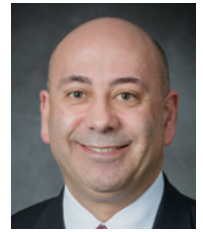
Han visste vilka de var och vilka de kunde bli. Han fann unika sätt att hjälpa dem lära och tillväxa – sätt som var avsedda för just dem. När de hade det svårt förlorade han inte hoppet om dem utan fortsatte att älska och betjäna dem.

Han förberedde sig ... Han [sökte] sin himmelske Faders vägledning.”³

Ibland är den största utmaningen vår önskan att ha den perfekta hemaftonen. Jag kommer ihåg svårigheterna vi ibland hade med att samordna rätt dag i veckan och hitta rätt tid mitt i barnens ansvar i skolan, men med balans och visdom hittade vi alltid en lösning.

Jag minns att de bästa hemaftnarna var när vi bad missionärerna komma hem till oss och ta med sina undersökare före dopet, så att de fick se hur en hemafton går till i en mormonfamilj, och hjälpa dem att undervisa om evangeliet. De var alltid stunder fyllda av andlighet som våra barn älskade.

Som det står i tillkännagivandet om familjen: ”Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. ”Barn är en Herrens gåva” (Ps. 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga

Äldste

Joaquim J. Moreira

behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur – mödrar och fäder – kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.”⁴

Något annat vi var angelägna om var att undervisa om oberoende på våra hemaftnar. Vi var alltid öppna mot våra barn och bestämde alltid tillsammans vilket slags liv vi kunde ha och hur vi skulle åstadkomma det. Något annat som vi var motiverade att göra var att undervisa barnen om vårt efternamn. Därigenom lämnar vi ett släkterv vidare med tanke på att ”den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven”.⁵

På hemaftnarna lärde vi oss om frälsningsplanen, hur vi har ett evigt perspektiv på saker och ting, med insikt om att ”sann lära, som blir förstådd, förändrar attityder och beteende”⁶. Vi åkte till templet med rätt syfte för att utföra förrättningar för våra förfäder, och därigenom har vi alltid känt att vi har ett evigt band till var och en av dem. ■

FOTNOTER

1. L&F 68:25.
2. Morm. 7:10.
3. Studera och undervisa om evangeliet, s. V – Seminarier och religionsinstitut.
4. *Familjen: Ett tillkännagivande för världen*, sjätte stycket.
5. *Familjen: Ett tillkännagivande för världen*, tredje stycket.
6. Se Boyd K. Packer, ”Små barn”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 13.

Stavskonferens i dagarna tre

Under Skånevinterns mest snörika helg avhölls en minnesvärd stavskonferens i Malmö stav. Konferensen inleddes redan på fredagen med en familjefest som, snön till trots, påminde oss om den stundande våren. Stor möda hade lagts ner på dekorationerna, och i den djupa snön vid entrén stod välkomnande vårblommor i papper. Vädret hindrade många från att delta, men den färgstarka och internationella skara som ändå samlats visste hur man dansade tillsammans med stor energi och glädje. Flera av stavens unga medlemmar framförde också härlig sång och musik.

Som tema för konferensen hade ett skriftställe valts ur Nya Testamentet: "Men att ta hand om föräldralösa barn och änkor i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen, det är en gudstjänst som är ren och fläckfri inför Gud och Fadern" (Jak. 1:27). Talarna belyste detta skriftställe från olika vinklar. Speciellt fick vi ny inspiration till att vara Herrens händer och fötter i våra kall som hemlärare och besökslärare.

Vi gladdes med de två bröder som ordinerades till äldster under konferensen: Masod Abdolkhani från Halmstad och David Fondell från Malmö. Vi njöt av inspirerade tal från olika lokala medlemmar, som exempelvis nydöpta Jill Rasmussen från Malmö församling. Vi lyssnade också till kraftfulla tal från de tillresande ämbetsmännen. President och syster Olsson besökte oss från templet i

Köpenhamn och president och syster Youngberg kom från Sverigemissionen Stockholm. Med sig hade president Youngberg också sin rådgivare Leif Mattsson från Göteborg.

Vår stavspresident Tony Clark, som presiderade över konferensen, höll ett avslutande tal som vi tog med oss hem på ett särskilt sätt. Han talade om oss medlemmar som en brokig skara som Herren samlat, och som finner enighet i Kristus. Han menade att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är ett av världens mest lyckade integrationsprojekt, där inga "främlingar och gäster" borde finnas.

President Clark påminde oss om vikten av att varje medlem får en uppgift, en vän och näring genom Guds goda ord. Han liknade oss vid trädgårdsmästare som tar hand om våra träd – våra församlingar. Han frågade hur vi kan vara goda skördemän och hur vi ska orka med att ta trädgården till en ny nivå. Detta gör vi inte genom att överbelasta oss själva eller våra medlemmar. Vi gör det genom enkelhet och genom att fokusera på det väsentliga. Vi behöver involvera Gud och Kristus i våra liv. Detta gör vi genom att lägga tonvikten på fyra områden som vi kan hämta andlig styrka och vägledning ifrån:

1. Dyrka Gud personligen och i våra familjer
2. Ta del av förrättningarna
3. Helga sabbatsdagen
4. Osjälviskt tjänande

FOTO BEATA NASLUND

FOTO REBECCA SJÖDIN

Masod Abdolkhani och David Fondell

FOTO REBECCA SJÖDIN

Jill Rasmussen

FOTO REBECCA SJÖDIN

Från templet i Köpenhamn: President och syster Olsson. Från Sverigemissionen: Leif Mattsson, rådgivare, samt president och syster Youngberg.

President Clark avslutade med att bära sitt vittnesbörd om bland annat vår profet, Russel M. Nelson. Han mindes hur äldste Nelson som nybliven apostel besökte Malmö distrikt. Den unge president Clark, nyligen hemkommen från sin mission, hade fått uppgiften att översätta äldste Nelsons tal på distriktskonferensen. Vår stavsresident kom ihåg hur han var så nervös att han skakade, vilket äldste Nelson noterade. När äldste Nelson i början av talet lade sin arm om honom försvann all nervositet. Allt blev lugnt och han kunde fokusera på sitt uppdrag. Han menade att det ibland räcker med att vi också ger andra ett så enkelt stöd som en klapp på axeln, som på samma sätt kan bli ett livsavgörande minne för livet.

Konferensen i Malmö stav blev verkligen en källa till personlig uppenbarelse och förnyat hopp. Flera av bröderna talade om en andra skörd, en skörd betydligt större än den första.

Upplevelser i Sverigemissionen

I sitt tal på stavs-konferensen i Malmö delade president Youngberg med sig av två erfarenheter han fått läsa om i missionärernas brev till honom.

Den häftigaste grejen någonsin hände den här veckan! En av våra undersökare sa att vi kunde komma hem till honom och undervisa dem som han delar lägenhet med. Vi tog med oss en av de unga vuxna i församlingen. När vi kom dit pågick en fest. En grupp med vanliga svenska ungdomar hade samlats. Vi kände en viss oro. Då sa vår undersökare: "Hallå! Vi har några gäster här som är mormoner och de kommer att diskutera lite grejer med oss!" Då, och jag skojar inte, stannade festen av och folk satte sig ner i soffor och på stolar i det stora vardagsrummet. Då säger vår undersökare: "Okej allihopa, kan vi låta de här få ordet nu?"

Vi började med att låta alla berätta lite kort om sin religiösa bakgrund och var de kom ifrån. Vi hade en grupp

framför oss med stora variationer i fråga om åsikter och andlig bakgrund. Vi fortsatte med att undervisa om återställelsen. Alla lyssnade uppmärksam och ställde genuina, uppriktiga frågor. När vi slutligen var färdiga med lektionen sa vi att vi gärna tar deras telefonnummer så att vi kan träffa dem individuellt och besvara flera frågor. Så flera av dem skrev in sina nummer i vår telefon och vi började dela ut broschyrer och annat material. Vi behövde stanna ytterligare en timme för att besvara frågor och bestämma tid för att träffas. En som var agnostiker ville att vi skulle lära honom hur man ber.

När vi kom ut på gatan var vi i chock över det som precis hänt. Vi höll en bön fylld av tacksamhet. När vi gick vidare hörde vi kyrkklockorna i den lokala Svenska kyrkan spela psalmen "Bliv kvar hos mig". Wow! Så häftigt!

Vår undersökares dop var ett mirakel! Något konstigt hände med vattnet när vi skulle börja dopjtjänsten. Dopfunten var knappt halvfull och vi började ta fram hinkar för att fylla upp den. Men vattnet rann så dåligt att det tog en evighet att fylla en hink. Till sist bestämde vi oss för inleda mötet och vi hoppades att vattnet kunde fyllas på ändå. Jag var så orolig under programmet. Jag bad och bad om att dopfunten skulle vara fylld när det var dags för själva dopet. Jag hörde då en lugn röst som sa: "Jag ska fylla den. Oroa dig inte." När vi sedan kom ut till doprummet var det precis lagom med vatten i dopfunten! Det var ett fantastiskt mirakel! Alla undrade hur detta hade hänt. Vår undersökare döptes

och igår fick hon den Helige Andens gåva! Det var helt otroligt! Hon är precis vad den här församlingen behöver!

En medlem pratade med oss igår: ”Jag hade glömt vad evangeliet handlar om. På sistone har jag känt mig så trött och överväldigad av allt jag har att göra. Men när jag hörde vår nya systems enkla, kraftfulla vittnesbörd blev jag påmind om att evangeliet är så okomplicerat och vackert!” Vi har nu gjort en plan med denna syster och hennes familj. Hon var så entusiastisk vid tanken på att hjälpa ytterligare människor in i kyrkan. Jag älskar detta! Jag älskar den här församlingen och jag älskar att vara på mission! Jag älskar min kamrat! Jag känner mig så glad!

Erfarenheter från templet i Köpenhamn

Utdrag ur syster Barbro Olssons tal vid stavskonferensen i Malmö 3–4 mars 2018.

En ung man med funktionsnedsättningar kom med andra unga vuxna till templet för att döpas som ställföreträdare. Han hade mycket stora svårigheter att gå. Jag tänkte att de kanske bara ville att han skulle få vara med och känna Anden i templet. Jag talade med hans ledare som var inställda på att hjälpa honom så att han också kunde bli döpt. Han fick hjälp av sina vänner och ledare att klä om i vita kläder och komma ner i dopbassängen där hans stavspresident stod redo att döpa honom. Det var en otroligt stark ande närvarande. Stavspresidenten hade svårt att uttala dopbönen. Jag tänkte att den unge mannen som kommit för att ta del av

Anden i templet istället bidrog till att alla vi andra kunde få känna Anden på ett särskilt kraftfullt sätt den dagen.

En ung kvinna som kommit hem från sin mission finner en lite ”oborstad” ny medlem och de blir tillsammans. Hon tar med honom till templet för att bli döpt och han älskar det. De kommer ofta till templet för att bli döpta tillsammans och när han fått sin begåvning beseglas de i templet. De kommer fortfarande till templet ofta, tillsammans eller var för sig, antingen för att gå på begåvnings-session eller för att döpas. Det är underbart att se unga par välja att ha templet i sina äktenskap och liv.

En ung man som, efter det att 16-åriga pojkar med en prästs ämbete nu får utföra dop i templet, varit hos oss och hjälpt till med detta arbete kom tillbaka till templet med sin pappa. Det var en väldigt fin upplevelse att se dessa två i dopbassängen. Först döpte sonen sin far och sedan bytte de plats och fadern döpte sin son. Vilken härlig stund de hade tillsammans.

En kvinna som förlorat sin man och sina tre söner på havet när de var båtflyktingar kunde nu, många år senare, beseglas till sin familj i templet i Köpenhamn.

Röster från Hjälpföreningens årsdag
Lördagen den 17 mars firade systrarna i Stockholms stavar grundandet av Hjälpföreningen. Temat för dagen var ”Omsluten av hans kärleks armar”.

Ett stort antal systrar började dagen med att besöka templet. Vi bjöds på lunch i Västerhaninge kapell och

Britt-Marie Löfqvist och Blanca Dávila de Rodriguez

Lisbeth Sandström

Veronica Stenkrona

FOTON CAROLINE LINDÉN

därefter var vi välkomna till ett andligt möte. Det är alltid en stark andlig upplevelse när systrar kommer samman och bär vittnesbörd om hur de hämtat hjälp och stöd från Herren i det stora och i det lilla, och hur de känt Herrens omtanke och kärlek i alla situationer genom livet.

Mötet började med att syster Kristina Lindqvist skickade en hälsning från USA där hon lite symboliskt höll sitt nyfödda barnbarn omsluten i sina kärleksfulla armar. Syster Maria Öqvist avslutade mötet med orden: "Vi systrar kan så mycket, vi är så kloka och visa och bra på att ta hand om varandra." Då kom tanken att vi systrar kan ge varandra så mycket värme och omslutande armar till varandra. Vi kan hjälpa Herren med att få andra att känna sig älskade och känna sitt personliga värde som Guds döttrar genom att, som systrarna på mötet, dela med oss av våra erfarenheter och vittnesbörd med varandra.

Katarina Karlsson, Stockholms församling

En solig och vacker lördag blev ännu soligare och vackrare tack vare Hjälpföreningens stavspreidentskap som planerat en helt underbar dag för oss systrar. Det började med fantastisk trängsel i templet. Det är en stark upplevelse att vara så många tillsammans i Herrens hus. Detta följdes av ett otroligt starkt andligt möte med fokus på Kristus och hans kärleks omslutande armar. Och vilken kärlek, oss systrar emellan! Förutom de personliga, uppbyggande talen rördes jag enormt av "bara" församlingspsalmerna också. Vilken kraft det finns i kvinnor som ser till Kristus. Tack för en andlig fest från början till slut, en dag jag sparar i mitt hjärta.

Charlotta Hägglund, Vendelsö Församling

Jag kom precis hem ifrån mötet där Stockholms stavar firande

Hjälpföreningens årsdag. Vad jag önskar att jag kunde förmedla vilken fantastisk känsla jag har inom mig!

Jag var lite sen och skyndade mig in i kapellet. Allting var lite försenat, men det var jag tacksam för då. Precis när jag kommit in omfamnar Hjälpföreningens president i Stockholms stav mig och ger mig ett leende och ett välkomnande. Bra start!

Jag älskar att vara del av ett sådant

varmt systraskap. Mötet var så fyllt av godhet, andlighet och kärlek, förståelse och frid. Ljuvlig musik och tal som gick rakt in i mitt hjärta.

Jag grät under mötet och i bilen hem när jag kände solen blända mitt ansikte.

Tack Gud, för att min ande kan bli påfylld och för att jag har så fantastiska systrar i mitt liv. Jag känner så mycket hopp och framtidstro. ■

Alice Palm, Handens församling

Brightness – en inspirerande helg för ungdomar i åldrarna 16–30 år

Camilla Norin

Den 23–25 mars samlades ungdomar från Stockholms båda stavar för en inspirationshelg. Helgen inleddes med en kväll i Unga vuxnas lokal i Stockholms innerstad där tre ungdomar med humor, värme och allvar berättade om de år de nyligen ägnat åt missionsarbete för kyrkan. Rasmus verkade som missionär i Argentina, Alison i Singapore och Malaysia, och Oliver var i Hongkong. Som alla kyrkans missionärer tilldelades de en plats i världen där de skulle vara verksamma och de berättade hur spännande det var att få veta var de skulle utföra sitt uppdrag. Alison förberedde sig i hemlighet för sin mission och det blev en glad och omtumlande nyhet för hennes familj när de fick veta att hon skulle till Singaporemissionen.

Något som alla tre hade gemensamt var att de hade verkat på platser där hetta och hög luftfuktighet var en utmaning, men glädjen över att få dela med sig av Jesu Kristi evangelium fick dem att trotsa sådana och andra utmaningar. Alla tre berättade om speciella och betydelsefulla möten med människor, om glädjen att få se andras liv förändras till det bättre, om nya och varaktiga vänskapsband och upplevelser som kommer att vara en tillgång för dem resten av livet. De avslutade sina berättelser med att vittna om evangeliet på sina respektive missionspråk: spanska, kantonesiska och mandarin. Flera åhörare kunde efteråt berätta hur de känt Anden påverka dem när de lyssnade, trots att de inte förstod orden.

FOTO CAMILLA NORDIN

Rasmus Hammar, Alison Clark och Oliver Öqvist

Brightness fortsatte på lördagen med bland annat ett besök i templet i Västerhaninge och en engagerande föreläsning av en psykolog om kristuslik självkänsla.

På söndagen avslutades Brightness med ett andligt möte i Unga vuxnas

lokal i innerstaden där ungdomar och ledare höll tal och vittnade om vikten av andligt oberoende och om hur vår tro på Jesus, när vi tillämpar den, kan förändra situationer i vardagen och livet i stort. Eline berättade till exempel hur hela hennes upplevelse

av livet förändrades när hon införde vanan att varje morgon skriva fem saker hon var tacksam för, som hon vanligtvis tog för givna, och varje kväll skriva fem saker som hänt under dagen som hon var tacksam för. Det ledde till att hon såg lösningar i stället för problem och oftare kände sig glad än missnöjd.

Det här var verkligen en inspirerande helg och vi ser fram emot ännu ett Brightness nästa år. ■

Missionsminnet

Miriam Ahlström

Miriam Ahlström från Lunds församling tjänade i Australien-missionen Perth från september 2015 till februari 2017. Miriam tjänar nu som president för Primär i Lund.

Nu när jag firar ett år som hemkommen från min mission så har jag fått lite distans till allt som hände och kan reflektera. Jag tittade igenom mina missionsbilder förra veckan och upptäckte några roliga händelser som bidrog till mycket glädje. Jag vill dela med mig av en av dessa händelser.

Jag och min kamrat hade ont om idéer och kände att vi ville vara lite mer kreativa i vårt sätt att sprida evangeliet. Jag kom på idén att vi kunde göra en gatumålning med krita på någon stor allmän yta där många människor skulle gå förbi. Så vi köpte kriter, bestämde att vi skulle illustrera frälsningsplanen och skriva ut frågor

FOTO KATELYNN MORTENSEN

Miriam Ahlström

rörande varje del av planen. Vi valde ut en plats och började måla. Vi båda var duktiga på att rita och vi var inte rädda för att rita både stort och färggrant. Människor gick förbi och stannade för att prata. Barn ryckte i sina föräldrars ärmarna för att få tillåtelse att

fråga om inte de också kunde få rita med oss. Det fick de och vips hade vi flera barn ifrån området som stod på knäna på asfalten medan föräldrarna stod bredvid och tittade på. Vi upplevdes inte som ett hot, det kändes inte obekvämt, utan vi hade en trevlig stund med flera familjer.

Vi lämnade sedan målningen på asfalten med flera exemplar av Mormons bok utlagda i mitten av målningen. Vi återkom en timme senare och då var alla Mormons bok tagna! Vi tittade i de omkringliggande soppunnorna bara för att försäkra oss om att de inte var slängda, men där fanns inga av våra böcker. Det gjorde oss mycket glada och vi kände att vi haft en lyckad eftermiddag.

Vi gjorde om den här aktiviteten flera gånger och alltid med samma resultat! Jag vet att om vi som missionärer/medlemmar är naturligt inbjudande så kommer vi inte att vara ett hot eller göra andra människor obekväma. Detta leder till en

FOTO KATELYNN MORTENSEN

Katelynn Mortensen och Miriam Ahlström

möjlighet att bygga på den relationen i nästkommande möte. Det var roligt att se hur en sådan enkel aktivitet gjorde det möjligt för många att ta emot vårt budskap. Ibland gör vi det helt enkelt bara krångligare än vad det behöver vara. Jag är tacksam för att jag hade många liknande upplevelser och att de ledde till att jag fick stor framgång i mitt missionsarbete.

Vi har fått ett löfte att om vi gör allt som vi kan så gör Herren resten.

Som missionär var alternativet bara att be intensivare och jobba hårdare. Jobba hårdare betydde för mig att vara kreativ i sätten som jag försökte möta folk. Och jag blev så välsignad. Jag vet att samma löfte gäller även utanför missionsfältet. Jag fortsätter att använda samma attityd som jag lärde mig under missionen. När jag möter uppgifter som känns monotona och upprepande försöker jag att vara kreativ. ■

Avresande missionärer och volontärer

Jennifer Stenberg från Utby församling i Göteborg har kallats att vara en av kyrkans volontärer. Hon kommer att arbeta i området runt Jekaterinburg i Ryssland. Jennifer är dotter till Johannes och Linda (f. Blomberg) Stenberg.

FOTO JENNIFER STENBERG

Anton Sjökvist från Gävle gren har kallats på mission. Han kommer att verka i Englandmissionen Manchester. Anton är son till Johan och Annika (f. Reithmeier) Sjökvist. ■

FOTO KALEB PARWORTH

Hemkommande missionärer

Mattias Ridell från Gubbängens församling i Stockholm har kommit hem från sin mission. Han har tjänat i Ghanamissionen Kumasi. Mattias är son till Rolf och Maria (f. Roos) Ridell.

OKÄND

Hannah Schanner från Lunds församling har kommit hem från sin mission. Hon har tjänat i Danmarkmissionen Köpenhamn. Hannah är dotter till Michael Schanner och Charlotte Ziethén.

FOTO MORGAN WARREN

FOTO BRIGHAM WAREADY

Vi välkomnar alla blivande missionärer och deras familjer att skicka in bild och information till Liahonas lokalredaktör för publicering så fort kallelsen har kommit.

Förutom bilden behöver vi namn på fotografen som tagit bilden, namnet på missionären, missionärens församling/gren, namnet på missionen missionären kallats till, samt missionärens föräldrars namn (ta gärna med mammans flicknamn). Vi tar också gärna emot samma information från alla hemvändande missionärer. Från dessa vill vi ha två bilder från missionen där minst en av bilderna visar missionären i närbild.

Samma rutin gäller givetvis också seniormissionärer och ungdomar som ska arbeta som volontärer för kyrkan. ■ Skicka till: terez.nilsson@gmail.com

Visdomsordet – i lydnad och lojalitet

Liahonas lokalredaktör har pratat med syster Lena Jarlhede Svensson från Utby församling i Göteborg. Till vardags arbetar Lena som dietist och kostcontroller på Borås sjukhus. Hennes patienter är oftast drabbade av cancer, KOL, mag-/tarmproblem och även av neurologiska sjukdomar. Lena överser också sjukhusmaten i stort och i smått.

”I 40 år har jag sysslat med kost och näring i olika former. Jag har sett trender komma och gå, för att till slut alltid återvända till ruta ett – Visdomsordet! Många studier, och även kostrekommendationer, stödjer det vi lär oss i Visdomsordet (inklusive lagen om fasta), men för egen del har jag alltid känt att Visdomsordet först och främst är en andlig lag, med fysiska, positiva hälsoeffekter. Oavsett hur hälsotrenderna skiftar så består Visdomsordet intakt genom alla förändringar! Så, när jag som dietist läser om alla de positiva effekter som kaffe nu sägs ha, så säger jag till mig själv: ”Det är möjligt, men av lydnad och lojalitet kommer jag även framöver att avstå från kaffe.” (Se L&F 89:18–21.)

Du pratar om lydnad och lojalitet. Varför nämner du ordet lojalitet?

”Vi följer Visdomsordet av lojalitet mot Gud, mot oss själva och mot våra medmänniskor. Eftersom ingen av oss vet vilka svagheter vi själva eller andra har, visar vi lydnad mot Gud och lojalitet mot varandra genom att avstå främst då från alkohol, tobak och droger. Kom ihåg att alkohol och droger

FOTO LENA JARLEDE SVENSSON

Lena Jarlhede Svensson

är en bidragande faktor till mycket av den misär vi ser i vårt samhälle.”

”Jag tror att visdomsordet är ett prov på vår lydnad och lojalitet, och en viktig förutsättning för att vi ska kunna känna den Helige Anden. Visdomsordet är alltså en lag långt bortom att ”enbart” hålla oss fysiskt friska, för dödliga är vi ju oavsett!” ■

ARTIKLAR TILL LOKALA SIDORNA

Har du någon upplyftande nyhet, missionärerfarenhet eller övrig händelse som du vill dela med dig av? Tveka inte att höra av dig till *Liahona* på liahona.lds.sverige@gmail.com. Rubrikerna vi söker är: Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) samt Läsarkommentar. ■